

Reteaua destrama piramida?

Justitia nu e altceva decat legea celui mai puternic!

Platon

Parca niciodata pana acum nu a fost lumea mai ciudata si diferenta dintre Bine si Rau mai palida...

Asistam in direct si la ore de maxima audienta la decapitari justificate religios, auto-detonari in public ca protest impotriva „status quo-ului” geopolitic, sate si triburi ciopartite cu macheta in Africa, oameni flamanzi, copii ce nici de muste nu se mai pot apara...

Si razboaie nefarsite pentru campuri petroliere sau zacaminte de gaze, dar si pentru impunerea de suveranitati nationale, mai indreptatite sau mai dubioase.

Dar suntem in acelasi timp martori si la declararea animalelor ca fiinte sensibile si constiente de sine, trecerea accelerata la energia „verde” si masinile electrice, la survolul cu drone a intregii planete, la generalizarea utilizarii fabricatiei aditive (zise si imprimanta 3D), nanotehnologie cu final nebanuit sau intrarea in linie dreapta a robotizarii – zeci si sute de modele de Mister Data asteapta sa intre in productia

de serie ca baby-sitter, dama de companie sau ca soldat universal; se pare ca actuala generatie de ingineri va fi si ultima, ei proiectandu-si singuri inlocuitorii...

In toata aceasta vanzoleala de procese hard sau soft, tangibile sau mai putin tangibile pare ca se forjeaza noua realitate, se plamadeste o lume incredibila nu doar pentru bunicii nostri ci chiar si pentru noi cei care o privim fara sa o vedem inca.

Si pentru ca la forte noi de productie se cuvine sa avem si relatii noi de productie (vorba marxistului, nu-i asa?) niciodata regulile scrise sau nescrise nu au fost mai contestate, in toate privintele, din toate partile si in toate directiile!

De la „tiparirea” de bani la democratia „reprezentativa” sau de la salariul meritat prin nastere la corectitudinea concesiunii resurselor vitale catre corporatii cu drepturi de persoana, dar responsabilitati de mecanism suprastatal si intangibil.

Chiar notiunea de proprietate, sfanta si garantata, pe care se bazeaza intreaga paradigma economica-financiara, pare cam vetusta, eufemistic vorbind; zice-se ca am depasit faza in care stapanii inelelor erau unsii lui Dumnezeu...sau poate nu?

Tragi-comedia e ca toata lumea s-a prins ca imparatul e gol, dar legile, protocoalele, procedurile si mai ales relatiile „contractuale” fac sandramaua sa mai plutesca inca, in deriva ce-i drept.

Partea fascinanta insa pare sa fie aceea ca, daca la fotbal se lasa inaintasul in offside facand un pas inapoi, de data asta „leaderii” formali – ai statelor, ai politicii, ai bisericilor milenare – au cam fost lasati cu ceva pasi in urma de aproape toti ceilalti...pacienti clinic normali.

Si adrenalina incepe sa se faca simtita cu privire la puterea „informala”, cei din spatele leaderilor-papagali; astia pe unde se mai pozitioneaza zilele astea?

Eu cred ca s-au camuflat bine in retea; in cautarea unui nou start-up...